

"Politika Hayatın Kendisidir"

Elektrik - Elektronik Mühendisi Ali YİĞİT
EMO Ankara Şubesi Yayın Kurulu Üyesi
ali.yigit@emo.org.tr

Sayın Başkan öncelikle hoş geldiniz. Şubemizin 30. Kuruluş yıldönümü nedeniyle başlatmış olduğumuz kurucu heyet ve şube başkanlarıyla röportaj yapma dizisinin de sonuna geldik. Şube Başkanı olmanız nedeniyle camiada bilinen birisiniz. Ancak ben yine de klasik sorumu sorayım. Ramazan PEKTAŞ kimdir?

1962 yılında Denizli'de doğdum. İlk, orta, lisenin birinci sınıfını Denizli'de okudum. Bu meslek lisesiydi. Teknik liseye geçtim. O yıllarda teknik lisenin elektrik bölümü Denizli'de olmadığı için İzmir Çınarlı'ya gittim, lise öğrenimini orada tamamladım. Gençliğimin geçtiği okul ve politik yaklaşımımızın hayata bakışımızın şekillendiği yıllar İzmir Çınarlı'daydı. Liseden sonra ODTÜ Gaziantep Mühendislik Fakültesi Elektrik Elektronik Mühendisliği bölümüne kaydımı yaptırdım. 1980 yılından ki -12 Eylül darbesinin yapıldığı yıl- 1988 Ocak ayına kadar uzun bir süre öğrencilik yaptım. 12 Eylül benim üniversite öğrenciliğime çok paralel bir dönem. Hazırlık sınıfından son sınıfa kadar 12 Eylül'ün bütün etkilerini bizzat orada yaşadık. Kimi gün bir erbaş sınıfın kapısını açıp bize sloganlar yazdırıp afişleme yapanları bulmaya çalıştık, kimi gün yurt basıldı, kimi gün yasak yayın varsa başımıza belâ olmasın diye kendimiz arama yapıp bulduklarımızı imha ettik. İlginç bir dönemdi.

Olağanüstü halin oldukça geç kalktığı bir yer Gaziantep. Orada özellikle bütün Türkiye'de 85-86'larda öğrenci dernekleri kurulurken ben de Gaziantep'te öğrenci derneği kurulmasında aktif rol aldım. Bu öğrenci derneği öncesinde okulda her türlü sosyal faaliyetin içinde bulundum. Türk Halkbilimleri Topluluğu ODTÜ'nün geleneğidir burada. Tiyatro Kolu ve Araştırma Kolu'nda yer aldım. Bir tiyatro oyununda rol aldım. Araştırma kolunda Gaziantep yöresiyle ilgili araştırmalarda bulunduk. Orada çok güzel bir anımız var, duvar gazetemiz. Duvar gazetemizin sayısı az oldu. Birinci sayıyı hazırladık, bölümlerin duvarlarına astık. İkinci sayıyı hazırladığımızda dekanlıktan haber geldi. Bunu dekan yardımcısının görmesi gerekiyormuş, onaylattık ve duvarlara astık. Üçüncü sayıyı hazırladık dekan yardımcısına götürdük, oradan da bir başka yere kontrole gitmiş, üçüncü sayımız gittiği yerden gelemedi. İlk iki sayımız duvarlarda boy göstermiş, üçüncüsü bilinmeyen(!) yerlerde küflenmiş olmak üzere 3 sayılık bir duvar gazetesi maceramız oldu.

Okulu bitirdikten sonra ilk işim Elazığ'da şantiye şefliğiydi. Bu işim bir ay sürdü. Patronun amcasıyla, işçilerin barınma koşulları hakkında farklı şeyler düşünüyordum. Ben onların iyi koşullarda kalmaları gerektiğini düşünüyordum. Patron gerek olmadığını düşündüğünden tartışma yaşadık, patron gidemeyeceğine göre ben

oradan gönderildim ve başka bir yere şantiye şefi oldum, ancak o da uzun sürmedi. Müteahhitlerin yanında dikiş tutturamayacağımı anlayınca kendi büromu açtım Denizli'de. Bir yıl kadar kendi büromda SMM olarak projeler çizdim. Kendi işimde de dikiş tutturamayacağımı anlayınca TCDD Genel Müdürlüğü Cer Dairesi Elektrikli Lokomotif Şubesi'nde bir yıl çalıştım. Daha sonra şu an çalışmakta olduğum özel sektör kuruluşuna Temmuz 1991 yılında girdim, bu ay sonunda da emekli oluyorum.

EMO ile tanışmanız nasıl oldu, ne gibi görevlerde bulundunuz EMO içinde?

Benim meslek yaşamıma çok paralel bir EMO yaşamım oldu. İlk serbest büromu açtımda mezuniyetten kısa bir süre sonra EMO'ya kayıt oldum. Denizli o zaman il temsilciliğiydi, şu anda Şube. Gidip gelirdim, güzel ilişkilerimiz vardı. Ankara'ya taşındığım dönemde EMO Ankara Şubesi Yönetimi'nde Meslekte Birlik grubu vardı. Senin de içinde olduğun bir grup arkadaş hummalı seçim çalışmalarını yapıyordu. Ben de kaydımı Ankara'ya alırmaz çalışmalarına katıldım. Kendi çalıştığım iş yerinde kamu kurumu olmasına karşın arkadaşlarımızı seçim sürecine çektim. Yıllarca Oda'ya uğramamış insanları buraya çektik. Çok sevdiğim bir müdürüm vardı Sezai HERGÜL, sadece kayıt olmaya gelmiş yıllar öncesinde, ikinci kez

1990 seçimlerinde oy kullanmaya gelmişti. 1992-94 yılları arasında, 11. dönemde Ankara Şubesi Yönetim Kurulu'nda kısa bir süre görev yaptım. O dönem çalkantılı bir dönemdi. Yönetim Kurulu Başkan Yardımcılığı yaptım. 13. dönem EMO Ankara Şubesi Yönetimi Kurulu'nda yer aldım. Dönemin yarısında Yönetim Kurulu Üyeliği diğer yarısında Yönetim Kurulu Yazman Üyeliği yaptım. 15. dönem yine şube yönetiminde görev aldım. 2 yıl boyunca Yönetim Kurulu Üyeliği yaptım. Daha sonra genel merkez 38. döneminde görev aldım. İçinde bulunduğumuz 18. dönemde de Şube Başkanlığı'nı yürütüyorum. Bunun dışında kalan dönemlerde bir ya da birkaç komisyonda değişik çalışmalarda bulundum. Hiç unutmayacağımız çalışmalarımız oldu. Sevgili çalışma arkadaşlarımız vardı. Cihan KAYIKET benim ilk başlarda EMO'yu tanıdığımda beraber komisyonlarda çalıştığım arkadaşım. Serhat ÖZYAR, Nadir KİBAR, Sabri AKSÜT, Halil EKER, Serdar AYKIN gibi EMO değerlerini ve Aleattin ANAHTARCI gibi EMO çınarlarını tanıma mutluluğuna eriştim. Ortak yerlerde bulunmaktan hâlâ onur ve gurur duyarım.

EMO içinde ilk ortaya atılan birçok çalışmanın içinde oldum, bunlardan hâlâ mutluluk duyarım. Web sayfalarının bütün şubelerinin ayrı ayrı olmasını ilk öneren ekibin komisyon başkanlığını yapıyordum. Bu arada web sayfaları ile ilgili çalışmaların ortaklaştırılması, EMO arşivinin oluşturulması, EMO'nun 50. yılına yönelik etkinlik yapılması gibi etkinlikleri ilk önerenlerin içinde oldum. Şube kütüphanesini ilk öneren kişi olmuştum. Halen bunun çok iyi çalışıyor olmaması benim içimde ukdedir. Bu da önemli bir etkinlikti. Bir de yaklaşık bir yıl çıkabilen e-dergi olmuştu. Onu da ilk planlayan, kuruluşunu, iskeletini yapan kişi olmaktan onur duyarım. E-derginin yaşatılmaması önemli bir eksiklik. Burada altını çizmek isterim. EMO Ankara

Şubesi'nde şube başkanlığı yaparken de bazı çalışma tarzlarını, çalışma şeklini önemli ölçüde günün koşullarına göre uyarladık. Bu ekibin içinde bu genç arkadaşlarla çalışmalarını yapmaktan da mutluluk duyarım. İÇEF benim için her zaman gurur kaynağı olacaktır.

Bu yıl ilk defa İç Anadolu Enerji Forumu (İÇEF) düzenlendi, diğer bölgelerde de şubeler bölgesel enerji forumlarını düzenlediler. Ama İÇEF'in önemli bir farkı Şubeye bağlı tüm temsilciliklerin de alt forumlar düzenleyerek İÇEF çalışmalarına katılmış olmasıydı. Tabi ki bu durum bölgesel bir enerji forumunun bölgenin tüm köşelerinin ihtiyacına göre şekillenmesine sebep oldu ve alt forumlardaki birikimler İÇEF'te yansımalarını gösterdi. Tüm bunlar bir yana İÇEF'in geri dönüşümü şube açısından, şube temsilcilik ilişkileri açısından nasıl oldu size göre?

İÇEF şubemize ilk verildiğinde bunun kurgulanması sırasında geçmişte yönetimlerde bulunduğumuzda çalışmaların tabana yayılması gerektiği düşüncesini hayata geçirmek için iyi bir fırsat olduğunu düşündük. Genelde beylik söz olarak herkes tarafından kabul görür ancak uygulamada pek arkasında, yanında kimseyi göremezdik bu yaklaşımın. Özellikle EMO Ankara Şubesi'nin coğrafyasının geniş olmasından ve üye sayısının artmasından kaynaklı herkesin EMO'daki çalışmalara gelmek için çok zamanı olmamasından kaynaklı olarak İÇEF önemli bir fırsattı. Bütün bunları düşündük. Yönetimdeki arkadaşlara önerirken EMO'daki geçmişimden kaynaklı olsa gerek çalışmalarını tabana yayabileceğimizi, bunu İÇEF'te yapabileceğimizi, öncelikle bunu alt forumlarla besleyebileceğimizi söyledim. Temsilcileri ikna etmek zor oldu. Bu projeyi ilk ortaya koyduğumuzda temsilcilerden

ciddi direnç gördük. "Bizim burada yapamayız" dedi bazı temsilciler. İÇEF'i kurgularken bazı temsilciliklerin tek başına bazılarının bir araya gelerek bunları yapmasını kurgulamıştık. Temsilcilere en sonunda, "bunu yapacaksınız, başka seçeneğiniz yok" demek durumunda kaldık. Bu tabii yorucu, kırıncı ve zahmetli bir söylem biçimiydi ama bunun da yapılması gerekiyordu. Daha sonra İÇEF'in iskeletini Ankara Şubesi olarak oluşturduk. Ankara yerinde ilk forum yaptık. Bütün temsilcilerimiz buraya geldiler. Bir forumun nasıl kurgulandığını nasıl yapıldığını gördüler. Forum oluşturma konusunda ellerinde bir şablon olduğu bu şablonu kullanabileceklerini söyledik. Bütün çalışmalarda biz onlara buradan destek verdik. Yereldeki kamu kuruluşlarını, üniversiteleri ve enerji ile ilgili her türlü kuruluşu yanlarına çekmeleri için onları yönlendirdik. Bizden sonra sırasıyla Eskişehir, Konya ve Aksaray yaptıktan sonra diğer temsilcilikler de bunu yapabileceklerine inanmaya başladılar. Bütün alt forumlarda daha sonra Nevşehir'deki İÇEF genel formunda gerek bizim temsilciliklerimizden, temsilcilik çalışanlarından gerek üyelerimizden oralarda bulunan diğer kuruluşlardan çok ciddi olumlu eleştiriler aldık. Hiç unutamayacağım bir iki anımı anlatmak istiyorum: Bir temsilciliğimizde yaptığımızda temsilcimizin yanında bir başka Oda'nın şube başkanı vardı, "Başkan bunlar şube biz temsilciliğiz, biz onlardan daha güzel etkinlikler yapabiliyoruz burada" demişti. Çok mutlu bir ifade ile bunu hiç unutamam. Bir başka yerde temsilcimiz geldi, katılım az olduğu için çok üzgün olduğunu söyledi. 3 küçük temsilciliğimizin yaptığı forumdu, yaklaşık 85 kişi katılmıştı. Üzütüsü de diğer büyük temsilciliklerde 150'nin üzerinde insanın katılmış olmasıydı. Ben de ona "sen ne diyorsun, katılım olarak en güzel forum burada oldu. Sen diğerlerinden daha başarılısın" dediğimde sanki yürüyerek

değil uçarak gitmişti. Aynı yerde başka bir temsilcimiz "gelecek sefere bizim temsilcilikte yapalım, tek başımıza yapsak bile bundan daha iyisini yapabilecek durumdayız, nasıl bir etkinlik yapacağımızı biliyoruz" dedi. Aslında bütün bunlar örgütün tabandaki görünmeyen tarafta iş yapan gönüllü çalışanların, temsilcilerin kendilerine ne kadar güvendiğini göstermesi bakımından oldukça önemliydi. Üyelerden ve diğer kuruluşlardan aldığımız çok olumlu tepkileri de özellikle belirtmek isterim. İÇEF'i kurgularken çalışmayı üyelerin ayağına götürmek, onların da EMO politikalarının oluşmasında bir yerlerde kendilerini görmelerini sağlamaktı. Temsilcilerimizin temsilcilikleri sadece proje denetimi yapan denetim büroları havasından çıkartmaktı amacımız, bütün bunları başardık. Bugün gittiğimizde temsilciliklerimizde üyelerimiz ve temsilcilerimiz bir sonraki İÇEF'in ne zaman yapılacağını soruyorlar, bu güzel bir duygu.

EEBBM Ulusal Kongre'yi de siz yaptınız. İlk defa şube merkezi dışında başka bir yerde, Eskişehir İl Temsilciliği'nde oldu. EMO'nun en prestijli etkinliği diye tabir ediliyor Ulusal Kongre. Ulusal Kongre'yi Eskişehir Temsilciliği'nde yapmayı düşündüğünüzde risk görmediniz mi? Çekinmediniz mi?

Aslında çekinerek başladık ama şu var: Bizim iki yıllık çalışmalarımıza bakarsanız net bir şekilde şu görülür. Futbol takımları hafta içinde antrenman yapar hafta sonu maç yapar. Tabiri caizse böyle yaptık. İÇEF'lerde antrenman yaptık. Bütün örgüt şube merkezi, temsilcilikler hepsi antrenman yaptı. Bir etkinlik nasıl yapılır, etkinlik yerel halka nasıl aktarılır, üniversiteler kamu kuruluşları, sektör kuruluşları buralara nasıl çekilir? Eskişehir'de yapılan Ulusal Kongre hafta sonu maçıydı. Takım iyi

oynuyorsa her yerde oynar. Orası da bizim kendi evimizdi sonuçta, bizim temsilciliğimiz. Temsilcilikle kurulan çok güzel ilişkiler sayesinde, Eskişehir'in buraya yakın olması nedeniyle sık sık bizim ziyaretlerimizle, orada kendi merkezimizde, şube merkezimizde yapıyormuş gibi rahat oldu. Problem çıktığında buradan atlayıp Eskişehir'e gitmek mümkündü. Büyükşehir Belediye Başkanı ile öğleden önce haber geldi, öğleden sonra randevuya gidebilmişim. Temsilci ve temsilci yardımcılarını, çalışanları bu

süreçte gerçekten insanüstü gayret sarf ettiler. Bizim orada gözümüz kulağımız elimiz ayağımız oldular. Biz sadece nasıl olacağını tarif ettik, onlar gerçekleştirdi. Çok güzel ve uyumlu bir ekip çalışmasıydı. Temsilcinin ve yardımcılarının hazırlıkları, kurdukları ilişkiler, Ulusal Kongre gerçekleştirilirken katkıları her şey çok güzeldi. Ulusal Kongre'nin Eskişehir'de yapılmasının en büyük faydalarından birisi EMO-Genç'ten geldi. İki üniversitede bulunan gençler orada 4 gün boyunca neredeyse hiç uyumadılar, neredeyse oturmazdılar. Salondan salona koşturdular. Kapılarda insanları karşıladılar, kayıt yaptılar, akşamları hep beraber eğlendiler. Yorucu bir şey ama oradaki insanların yüzündeki mutluluğu gördükçe dedim ki bunu yaparız. Bu kadar çoksak bir işi yapmak daha kolaydır.

Birinci gün geçtikten sonra rahatlamıştık. Eskişehir'de birkaç ilk var. İlk kez şube merkezi dışında temsilcilikte yapıldı. İlk kez Biyomedikal Mühendisliği Ulusal Kongre kapsamına alındı. Ankara şubesinin ilklerindedir. Bilgisayar Mühendisliği de ilk kez Ankara'da 1997'de Ulusal Kongre yapılırken kapsama alınmıştı. Ankara'nın atılım yapma özelliğindedir. Eskişehir'de bunun üzerinde bir ilk daha vardı. İlk kez bir Ulusal Kongre internetten canlı olarak yayınlandı. Gerçi EMO etkinliği olarak ilk yayın değildi. İlk canlı yayın etkinliği Ankara Şubesi'nindir. Bir başka ilk daha bugüne kadar duymadım gördüm binli rakamların herhangi bir etkinlikte aşıldığını. Orada 1100 kayıtlı (bu arada oldukça fazla lise öğrencisi 250-300 kişi olduğunu tahmin ediyoruz, kayıt olmadı) izleyici vardı. İnternette 500 farklı IP'den izlenmişti. En az 500 kişi demek. Bu koşullarda biliyoruz ki bir IP'den birden fazla insan izleyebiliyor. İzleyen sayısı olarak 2 binin bir miktar üstüne ulaşmış bir etkinlik Ulusal Kongre. Temsilcilikte olmasına rağmen, dönem başında tecrübesiz yönetim olarak görülmemize rağmen yakaladığımız çizgiyi görünce ben şöyle diyorum: Demek ki bir işi tecrübe değil aynı zamanda dinamizm yapıyor. EMO Ankara Şubesi'nin çalışmalarına en büyük katkıyı koyan dinamizm olmuştur. Bunun bütün örgüt tarafından görüldüğünü düşünüyorum.

İnternette yaptığımız ilk canlı yayını ne idi?

Ankara Şubesi genellikle her dönem bazı şeyleri ilk yapan şube olur. Bu dönem oldukça fazla "ilkler" yaptık. İlk canlı yayını bizim burada 2007 yılında Linux'un 16. doğum gününü kutlama etkinliğimiz vardı. O zaman ilk kez EMO'dan canlı yayını olarak yaptık. Pilot uygulamaydı. Öncesi olmadığı için nasıl olacağını bilmiyorduk. Bu işi yapan arkadaşımızla anlaşmıştık. Hem kendimizin bunu görmesi, hem işi yapacak

arkadaşın adım atması gerekiyordu. Linux'un doğum gününden sonra Ulusal Yazılım Mühendisliği Sempozyumu, Ulusal Kongre, Kamu Girişimciliği Çalıştayı gibi etkinliklerimizden de duyurduk. Ama orada ilginç bir şey oldu, Ulusal Yazılım Mühendisliği Sempozyumu duyuruları yaparken arkadaşlara "internetten yayınlanacak diye not düşün" diyordum. Bir arkadaşımız geldi "Başkan onu yazmayalım" dedi. Meğerse birçok yerde ben görmeden çıkartıyorlarmış. Neden diye sorduğumda, "Biz internetten yayınlarsak kimse salona gelmez" dedi. Güldüm, "siz bu örgütü tanıyorsunuz. Ya da bu etkinliğin amacını bilmiyorsunuz" dedim. Bir etkinliği internetten küçücük monitörden izlemekle gidip orada nefes almanın yanındaki insanla tanışmanın sunucuya soru sormanın havası çok farklı. "Bir saat monitörden bakar sonra taksiye atlar gelir" dedim. Bunda çekinecek bir şey yok. İnternet o gün o saatte orada olması mümkün olmayan, şehir dışında, ülke dışında olanlar için ekstra seçenektir. Arşive de koyduk, bir yıl boyunca o arşivlerden yararlanılacak. Sıcağı sıcağına bütün tartışmaların, açılışların, panellerin oradan yayınlanması önemli bir teknolojik adıdır.

EMO Ankara Şubesi'nin özgür yazılıma verdiği desteğe de değinelim. Linux'un 15. ve 16. doğum günleri EMO Ankara Şubesi 18. dönem yönetimi tarafından gerçekleştirildi. 14. doğum günü gerçekleştirilmiş miydi?

Zaten Türkiye'de hiçbir yerde kutlanmadı. 15. yaş gününü sadece EMO Ankara Şubesi kutladı. 2006 yılında 15. yaş günüyü. İlk o zaman, özgür yazılımla ilgili bir arkadaşımız var yönetimde, onun önerisiyle başlattık. EMO Ankara Şubesi önceki dönemlerde de açık kaynak kodlu yazılımlara, Linux'a özel önem vermiş, her zaman desteklemiştir. Sadece Ankara Şubesi değil EMO'nun ve diğer şubelerin ortak kararıdır. Biz bunu daha ileriye

nasıl götürebiliriz üstüne zaman zaman kafa yorduk. İlk doğum günü aslında öyle çıktı. Açık kodlu yazılımlara ve Linux'a somut bir destek için sembolik çalışmayı yaptık. Sadece pasta kesmiyoruz Linux ile ilgili sunumlar yapıyor. Açık kodlu yazılımlarda güvenlik gibi bazı sunumlar da yapıyor birbirimizi bilgilendiriyoruz. Bizim yaz okulunda Linux öğrenen küçüklerimiz büyüklere Linux'u anlattı. Açık kaynak kod konusu EMO'nun aldığı önemli bir karardır. Bizden bir önceki dönem, 17. dönem yönetimi de bu konuda güzel çalışmalar yapmış. 18. Olağan Genel Kurulda Pardus CD'leri dağıtılmıştı. Geçmişte hatırlıyoruz zaman zaman buralarda görev almış biri olarak Linux'un ve açık kodlu yazılımların her zaman yanında olduk. Linux Şenliklerine katıldık, üyelerimizi oralara yönlendirdik. Linux açısından bizim ülkemizdeki adıyla Pardus olarak da önemli destekler, çok güzel işbirlikleri yakaladık, onları geliştirerek sürdürüyoruz, bundan sonra da sürecek. 2007 yılı başında 10 bin tane Pardus CD'si çoğaltılıp dağıtıldı. Bu dönem şubede Pardus kurulmuş bilgisayar sayısı arttı, şubemizdeki bilgisayarların hemen hemen yarısında Pardus kurulmuş durumda.

Bu sene EMO Ankara Şubesi'nin kuruluşunun 30. Yıldönümü. 2007 yılı boyunca birçok etkinlik yaptınız. Bu etkinlikler daha çok yönetim politikaları gereği hep tabana, üyeye yönelik etkinliklerdi. 30. Yıl Hatıra Ormanı kurdunuz. "Her üyeye bir fidan, 10 bin üye bir orman." 30. yıl etkinliklerini anlatır mısınız? 30 yıllık Şube'nin yaklaşık 20 yıllık bir üyesisiniz.

Evet 20 yıla yakın bir zaman oldu. Şubenin kuruluşu 1977. İçinde bulunduğumuz dönemde, 2006'da seçim yaptığımızda bir önceki başkanımız Necati İPEK şubenin kuruluşunun 29. yılı olduğunu dile getirmişti. 50. yıl çalışmalarını da böyle, 2002

yılında büyüklerimize "bakın 2 yıl sonra 2004 geliyor EMO'nun ve TMMOB'un kuruluşunun 50. yılı olacak. 50 önemli rakamdır hazırlıklar yapmamız lüzum" demiştim. Herkes mantıklı buldu. O zamanki genel kurulda benim yazdığım ve birçok ağabeyimizin imzaladığı önerge ile 2002 yılında 50. yıl çalışmalarını yapalım diye kabul edilmiş bir çalışmaydı. Şubede de, bir yıl sonra 30. yıl olacak demiştim. 30. yıl önemli ve özel bir yıldır, buna yönelik çalışmalar yapalım diye konuştuk. Bir komisyon kurduk, bu komisyonda 18-20 etkinlikten bahsediliyor. Bunların önemli bir kısmını yaptık. Etkinlik olarak 30. Yıla özel çalışmalar içinde Kardeş Türküler Konseri düzenledik 2006 Eylül'de. Meteorolojik olarak da şansımız olduğu bir gündü. Bir hafta boyunca yağmur yağdı, aylar önce yağmur yağmayan tek güne karar almışız. 3500 insan ODTÜ Vişnelik tesislerine çim amfiye gelmişti. O geceyi hiç unutamam. Miting dışında TMMOB'da ve EMO'da o kalabalığı görmemiştik. Anlam olarak ülkemizin ve dünyanın içinde bulunduğu durumda Kardeş Türkülerin söylenmesi, sevgiye, kardeşliğe, dostluğa ihtiyacımız var demiştik. Kardeş Türküler o anlamda çok önemliydi. Bizim 30. yılına rastlayan etkinliklerde denk getirilmesi şube yönetiminin tercihidir.

Şubemizin ilk genel kurulunun yapıldığı gün, 30. yaşımızda 29 Ocak 2007'ta kuruluş kokteyli düzenledik. Üyelerimizi dostlarımızı davet ettik. Güzel bir ortam oldu. 30. yıl kokteylinde şöyle güzel bir şey yaptık, ben oradaydım genel başkanımız oradaydı, ama sadece ilk şube yönetiminin saymanı konuşma yapmıştı. Güzel bir ortam olmuştu. 1 Nisan 2007'de daha önce alınmış karar doğrultusunda Ankara İl Ağaçlandırma Müdürlüğü ile yaptığımız protokol vardı. Hasanoğlan'da 12 bin ağaçlık EMO Ankara Şubesi 30. Yıl Hatıra Ormanı kurduk. Ağaçlara can suyu verdik. Hasanoğlan değil ilk kararı aldığımızda ağaçlandırma

bölgesi. Protokol aşamasına gelince gittik "Hasanoğlan'da olacak" dediklerinde çok sevindik. Bizim ormanımızın Hasanoğlan'da olması bizi daha da mutlu etmişti. "Her üyeye bir fidan, 10 bin fidan bir orman" demiştik. Herkesin hoşuna giden slogan olmuştu. 12 bin fidan diktik, o zaman üye sayımız 10 bin 500 olmuştu. İl Ağaçlandırma Müdürlüğü'ne gittik bizim sayımız 10 bin 500 deyince 500 olmaz iki bin iki bin artar dediler. O zaman 12 bin olsun dedik. Yani yaklaşık 1.500 kişiye daha üye olmadan ağaç dikmiş olduk. Güzel bir çalışma oldu. Orada özellikle orman olmasıyla ilgili yaklaşımımız şuydu, bunu da önerenlerin arasında olmaktan mutluluk duyuyorum. Çevreye olan duyarlılığımızı göstermek istedik, geleceğe nasıl sahip çıkmak istediğimizi gösterdik. Bir de söz vardı, bu sözü gördüğümde çok etkilenmişim Firdevsi'nin bir sözü, "ağacı kanla sulamayın dalları sizden intikam alır" diye. Gerçekten çok anlamlı, içinde bulunduğumuz koşullarda yerinde bir söz. Bu söze de çok uygun çalışmadı. Biz de gittik, buradaki ağaçlar kardeşlikle, sevgiyle büyüyecek bunlar kan bilmeyecek, bunlar can suyu bilecek dedik. O ağaçları öyle diktik. Ağaçlarımızın bir kısmı küresel ısınma nedeniyle bir miktar zayıf verse de ağaçlarımızı sevgiyle kardeşlikle büyütme devam edeceğiz. EMO'nun gelecek yönetimlerinin de aynı doğrultuda bu ormanımıza sahip çıkacağına inanıyorum.

Geçtiğimiz günlerde Hasanoğlan Belediyesi ile asansör kontrol koordinatörlüğü protokol imzaladı. Çok acı bir asansör kazası yaşanmıştı, bundan bir iki gün önce basın açıklaması yapmıştınız. Asansör Kontrol Koordinatörlüğü Çankaya Belediyesi ile ortaklaşa çalışıyor, şimdi Hasanoğlan Belediyesi de eklendi. Bize biraz da bu konuda bilgi verir misiniz?

Asansör Kontrol Koordinatörlüğü 2002 yılında başladı, o zaman yönetim kurulu üyesiydim. Şubenin şu an 2 belediye ile asansör kontrol protokolü var. Her ikisinin imzalandığı dönemde yönetimde olan bir tek ben varım. Birini o zamanki başkanımız Tuncay Atman imzalamıştı. Ben de o zaman yönetim kurulu üyesiydim. Asansör ile ilgili olarak bir yıl Makine Mühendisleri Ankara Şubesi bir yıl biz koordinatörlük görevini yürütüyoruz. 1 Nisan'da birinden diğerine geçer. 2007 1 Nisan'da koordinatörlük bizim kontrolümüze geçti, biz oranın sorumlusu olduk. Göreve geldikten iki hafta sonra 2006 Nisan'da devretmiştik. 2008 1 Nisan'da yeni yönetim Koordinatörlüğü MMO Ankara Şubesi'ne devredecek. Bu dönemin önemli bir özelliği daha var, çalışmalarımızı internet medyası aracılığıyla basın yayın aracı olarak kullandığımız verimli bir dönem oldu. Şubemizin görüşünü internet sayfalarından ya da belli başlı gazetelerden sıklıkla hemen duyurulabildiği dönem yaşadık. Bunda bizim basın yayın ekibine teşekkür etmek istiyorum. Onların önemli katkıları oldu. Biz de elimizden geldiği kadar destek verdik. Şubemizin herhangi bir konuda ne düşündüğü gerek yazılı gerekse görsel basın kuruluşları tarafından merak ediliyor. Ekranlarda ya da sayfalarda yer buluyor. EMO Ankara Şubesi için oldukça önemli bir nokta olarak düşünüyorum. Bir başka şey; basın deyince sadece gazete, TV, radyoları algılamamak lazım. Elimizde verimli kullanabilirsek çok faydalı olabilecek medya ortamları var. İnternet sayfamız ve e-posta. Biz bunları da bu dönem çok iyi kullandık. Şubenin web sayfasına haber girmek 24 saati geçmedi. Ben de sıklıkla takip ettim, basın yayın grubundaki arkadaşlarla sürekli burayı güncel tuttuk. EMO ile ilgili haberleri görmek isteyen birçok insanın izlediği site haline geldik. Bunu memnuniyetle karşılıyorum.

Bizimle birlikte sürekli etkinliklerde bulunan emek ve meslek örgütlerinin çalışmalarını duyurular bölümünde aktardık. Çok güzel bir arşiv oluştu. Bu iki açıdan önemli, bir örgütsel hafıza oluştu, üyelerimiz fiziki olarak şubedeki çalışmalarımızı takip edemiyorlarsa internet açısından birebir takip etme olanağı buldular. Bu en azından üyelere ulaşmak için şubenin atmış olduğu adımdı. Bu uzun konuyu burada bırakıp asansöre geçmek istiyorum. Asansör konusunda, konunun önemi malûm, bunu anlatmaya gerek yok. Hayatımızda sıklıkla kullandığımız dikey taşıma aracı. Özellikle yüksek binalarda bunun güvenlik anlamında çok daha önemli yeri var. Orada oluşacak aksaklık can kayıplarına yol açabilir. Dolayısıyla insanların bu aracı kullanırken daha dikkatli olmaları gerekiyor. Daha önce zaten var olan farkındalığı üst boyutlara taşıdık. Önceden yoktu demiyorum. Bizden önce çalışan arkadaşlar da burada önemli emekler harcadılar. Bir protokol imzalandı. Burada basınla ilişkilerimizin iyi olmasından kaynaklı asansör konusunun önemini hemen sağlık sultana bile duyurduk.

DİSK Ankara Bölge Temsilcisi Tayfun GÖRGÜN bir konuşmamızda bana şöyle söyledi asansöre binecekmış, tanımadığı iki kişi konuşuyormuş "Bak bu da yeşil etiketli güvenle binebiliriz". İnsanların bu şekilde konuşması bizim yaptığımız çalışmaların nasıl bir sonuçla insanlarda bilinç yarattığını göstermesi açısından önemli. Beni tanıyan bazı insanlar bizim haberler gazetelerde çıktıktan sonra "ben artık asansörün etiketine bakıp biniyorum" deme gereği duyuyorlar. Asansörle ilgili olarak öncelikle bu farkındalığı yarattık. Bizim açıklamadan iki gün sonra İstanbul'da kaza yaşanması, küçük bir kızın hayatını kaybetmesi oldukça üzücü. Ondan sonra da

İstanbul'dan bazı basın kuruluşu temsilcilerinin bizi aramış olmaları bizim yapmış olduğumuz çalışmanın yaygınlığını göstermesi bakımından önemli. Çankaya Belediyesi ile yapılmış protokol vardı, denetimler vardı. Bu denetimlerin etkinliğini biliyorduk. 2002 yılında bu denetimler başladığında Çankaya'daki asansörlerin %20-25'i güvenle binilebilir halde iken biz görevi devraldığımızda % 65'lere çıkmıştı. Bizim için çok önemli bir rakam. Bu arada hem mevcut asansörler daha güvenli hale getirilmişti, denetimler sonucu mavi ya da kırmızı etiket verilen asansörler kısa sürede düzeltilerek yeşil etikete dönüştürülüyordu. Bina yöneticilerinde bu bilincin oluşturulması çok önemliydi. Biz çalışmayı daha fazla belediyelere yayma konusunda adım attık. Belediyelerden randevu alıp görüştük. Bize bağlı şubelerdeki temsilcilerdeki belediyelerle kontak kurduk, görüştük. Belediyelerin kafasında soru işaretleri vardı, ikna süreci başlattık. Belediye başkanlarının sorumluluklarını hatırlattık. Önemli olan Oda'ların yapması değil önemli olan bunun yasalara uygun olarak nitelikli ve uygun personel tarafından yapılması, Makina ve Elektrik Mühendislerinin denetimleri sonucu bu asansörlere insanların güvenle binebilir diyerek anlattık. Sergilediğimiz güven sonucu belediyelerin önemli kesiminde şu anda düşünülüyor. Birkaç belediye yakın zamanda bu konuda adım atabilir. Bizim ulaşamadığımız belediyeler bizi arayıp bu konuda nasıl ortak çalışma yapabileceğimizi, kendi personeline eğitim verip veremeyeceğimizi soruyor. Belediyelerin kendi personeline asansör konusunda eğitimi aldirmaları bile kamu yaranna önemli adımdır. 2002'de 1 belediye ile protokol yapmışız. Hasanoğlan Belediyesi'ne

teklifi götürdüğümüzde, Belediye Başkanı -ki EMO ormanına can suyu vermek için bizzat gelmişti- "getirin imzalayalım" dedi. Bizim çalışma döneminde asansör denetimi yapılan belediye sayısını yüzde 100 artırdık. 1 belediye vardı 2'ye yükselttik. Önümüzdeki günlerde ve hatta bu dönem çalışması içinde yüzde 200 artırarak 3 belediyeye çıkartacağız. Kırşehir'de asansör denetimlerini protokol çerçevesinde yapmaya başlayacağız. Uygulama başladı protokol henüz imzalanmadı.

Dönem içinde ne gibi şeyler yaptınız, bu dönemi nasıl özetleyebilirsiniz?

Bu dönem içinde yaptıklarımızın temel özeti ne deriz? Aslında biz hiç bir şey yapmadık. Neden öyle diyorum. Tembel şube yönetimiyiz. Eskişehir'de medya kuruluşlarına ulusal kongreyi anlatmaya gitmiştik. Bir radyoya canlı yayına çıktım. Spiker bana dedi ki "Neden

Eskişehir temsilcilğinde yapıyorsunuz?" dedi. "Bizim yönetim tembel bir yönetim, temsilciliğe verdik bu görevi. Biz de sağda solda biz Ulusal Kongre yapıyoruz diye kasılıyor" dedim. İşin esprisi buydu. Bu dönem aslında gerçekten şöyle bir şey söyleyebilirim, genç bir yönetimdi. Birçok üyemiz ve

birçok büyüğümüz tarafından tecrübesiz olmalarından kaynaklı çok başarılı olamayacağı, dönemin sonunu getiremeyeceği dile getiriliyordu. Ben bunları duydum. Bizzat bir temsilcimiz ilk koordinasyonda yönetimin gençlerden oluştuğunu, dolayısıyla tecrübeli olmadığını söylemişti. Zamanla şunu gösterdik ki örgütsel faaliyeti birilerinin tecrübesi ile götürmek gerekmiyor. İlk bülten başyazısında şöyle bir şey kullanmışım: Yeni yönetimin şekillenmesi ile ilgili olarak akvaryumdaki suyu değiştirdik. Açıklaması şuydu; bir akvaryumdaki su değiştirildiğinde balıklar bir kenara alınır, su boşaltılır, eski sudan birkaç damla konur, balıklar organik farklılıktan dolayı şoka girip ölmesinler diye. Eski sudan birkaç damla atıldı, o da bendim. Yapılan değişiklik tıpkı Ahmet Arif'in şiirinde dediği gibi, "**Gör nasıl yeniden yaratılırım namuslu genç ellerinle**" dediği gibi bu genç yönetim geçmişten gelen birkaç damla tecrübe ile birlikte örgütsel teamüllerin hiçbir zaman dışına çıkmadan çok güzel bir dönüşümle yeniden yarattı burada. EMO'nun geçmişten beri oluşturduğu politikalara sadık kalarak onları bir adım ileri götürerek çok güzel çalışmalar yaptı. Bazı çalışmalarını rutine koydu. Neler dersiniz, artık her iki ayda bir çıkan şube bültenimiz var. Bu çok önemli rutine kavuşturma çalışmasıdır. EMO Ankara Şubesi'nin 10 bine yaklaşan üyesi görevi devraldığımız zamanda şimdi 10 bini aşan üyesiyle, bülteni basıp postalamak önemli maliyetti. Kaynakların daha iyi kullanılmasıyla bunun yapılabileceğini gördük. EMO'nun kaynaklarının biraz da artmış olmasının önemli payı var.

Temsilcilerimizle bulduğumuz Şube Koordinasyon Kurulu toplantılarını periyodik hale getirdik. Geçen hafta 8. koordinasyonu toplantısını yaptık. Her 3 ayda bir biz bütün temsilcilerimizi çağırдық,

birinci ve sonuncuyu Ankara'da yaptık. Onun dışındaki 6 koordinasyonu değişik temsilciliklerde yaptık. Geçmişte hiç gidilmeyen temsilciliklerde koordinasyon toplantısı yaptık. Temsilcilerin yerel basındaki demeçlerinde, şubenin o temsilcilikte ilk defa koordinasyon yaptığı belirtildi. Örgütsel bütünlüğü sağlamada bakış açısını göstermesi bakımından bunun altını çizmek istiyorum.

Her ay Danışma Kurulu yaptık. Bu ayki 22. Biz iki yıl boyunca her ay Danışma Kurulu yaptık. Bazen bir hafta önceye bir hafta sonrasına, TMMOB mitinglerinde 3 Kasım'da bir hafta öne aldık, hiçbir zaman o ayla ilgili Danışma Kurulu toplantısını ertelemedik ve ihmal etmedik. Rutine kavuşturmak yetmiyor, bir örgütsel çalışmayı aynı zamanda tabana yaymak gerekiyor. İÇEF'ten Ulusal Kongre'ye kadar, temsilcilik büyüklüğü gözetmeden hepsine eşit yaklaşarak bütün temsilcilikleri için içine katmaya çalıştık. Bu konuda çok ciddi adımlar atıldığını düşünüyorum. Özellikle İÇEF konusunda geçmişte, dönem içinde bir kez gidilen ya da hiç gidilmeyen temsilciliklere bu dönem en az 2 kez ziyarette bulunulmuştur. Şereflikoçhisar yeni açıldı, geçtiğimiz yıl açtık. Bir kez gidildi yanılmıyorsam. Bunun dışında 3'ten az gidilen temsilciliklerimiz yok. Bu arada temsilciliklerde mekânsal anlamda düzenlemeler yaptık. Sivas'taki temsilciliğimizi daha ferah bir alana taşıdık. Kırşehir'de üyelere yönelik temsilcilik yoktu, mekân oluşturarak üyelerimizi temsilcilik faaliyetlerine yöneltmek için güzel bir ofis kiraladık. Kırıkkale Temsilciliği kiradaydı, güzel bir yer satın aldık. Çok sevimli, güzel bir yer. Temsilciliğin kendi mekânı var. Kayseri Temsilciliği yıllardır yer alma çabalarındaydı, bizim döneme denk geldi. Kendi mekânımız olan bir yer satın aldık. Artık orada faaliyet gösterecek, yakın zamanda taşınarak. Temsilciliklerimize verilen önem etkinliklerin götürülmesi,

temsilciliğin sadece proje denetim bürosu gibi görme alışkanlığının yıkılmış olması, serbest çalışan üyelerimizin değil o yörede kamudaki üyelerimizin, işsiz üyelerin, üniversitedeki üyelerin hepsinin temsilcisi olduğu yönündeki mesajımız üyeler tarafından çok net alınmış durumda. Gerek şubemizin gerekse temsilcilerimizin ulusal ve yerel basınla ilişkilerinde çok olumlu adımlar atılmıştır. Temsilciliklerimize sadece mekân değil alt yapı iyileştirmeleri yaptık. Bütün temsilciliklerin internete bağlanması için gerekli alt yapı çalışmalarını yaptık, otomasyon sistemine bağlanma konusunda sadece bizim çalışmaları yapmamız gerekmiyordu, genel merkezin de bu konuda hazırlıklar yapmış olması gerekiyordu. EMO da dönem içinde bu konuda yapması gereken çalışmaları yaptı. Etkinliklerimizi bu kanallarla duyurduk.

Ankara'da daha dar kapsamda kalan emek ve meslek örgütleriyle olan ilişkilerimizde açılım sağladık. Bugün TTB, ATO, DİSK ve Mülkiyeliler Birliği ile genel tablo anlamında hem üyelere yaklaşımı hem burada kendi içinde oluşturduğu iç barış ve bütün faaliyetleri el birliği ve ekip ruhu çalışmasıyla yürütmesi; diğer emek ve meslek örgütleriyle kurduğu olumlu ilişkilerin, var olan ilişkilerin daha ileriye taşınması anlamında ortaya çıkan tablonun olumlu, EMO'ya bir şeyler katan çabalar olduğunu düşünüyorum.

Yaptığı etkinliklerde gözünü geleceğe diken yaklaşımlar sergilenmiştir ki örnek olarak şunu diyebilirim, İÇEF kurgusunun içinde geleceğin enerji kaynakları konulu oturum koyabiliyorsa bu şube, Eskişehir'de yaptığı Ulusal Kongre'de bir çok insanın bilmediği yeni yeni konuşulmaya başlanan nanoteknoloji ile ilgili bir çağrılı bildiri bir de panel düzenliyorsa, bunu düzenleme gereği duyuyorsa, EMO'nun

etkinliğine gelen insanların yüzde 90'ına nanoteknoloji diye bir şey var, yakın zamanda bu bizim hayatımızda olacaktır mesajını net olarak veriyorsa, çalışmalarını el birliği ile yapma anlayışını çok net gösteren çabalar diye düşünüyorum.

Bu dönem özellikle EMO-Genç ya da EMO'ya potansiyel üyelere yönelik sıklıkla EMO'yu tanıttı toplantılara katıldık. Geçmişte sıklıkla karşılaştığımız bir soru vardı, EMO ne işe yarar sorusu, "EMO siz ne işe yaramasını istiyorsanız o işe yarar" diye bir cevap verdik. İnsanları önemli oranda ikna ettiğimiz bir cevap oldu. Biz EMO'dan herhangi bir şey beklemeyin, taşın altına elinizi sokun, çalışmalarını beraber yapalım mesajını verdik. EMO-Genç üyeliğinde hareketlilik de sağlandı. Bunun önümüzdeki dönemde daha ileriye gideceğini sanıyorum. Mühendislik kavramına yönelik söylemlerimizi çok net söylemeye çalıştık. Mühendislik kavramı ve kamu yararını ön plana çıkardık. Mühendisliği "eldeki ve doğadaki kaynakları insan ve toplum yararına optimum kullanmaktır" diye tanımladık. Doğrudan toplum ve insanın yararına olan tercihimizi koyduk, bu şekilde EMO Ankara Şubesi'ni toplumdan yana, kamudan yana taraf olarak tanımladık. KAMU GİRİŞİMCİLİĞİ ÇALIŞTAYI'nda altını çizdik, EMO'nun toplum yararına olan çalışmalarını içinde olduğunu, bununla ilgili kim çalışmak isterse onlarla yan yana gelebileceğini, samimiyet olduktan sonra problem olmadığını herkese göstermiş olduk.

Biz Yayın Kurulu olarak röportaj dizisine ilk şube başkanımız sevgili Kaya NOMALER'le başladığımızda dönemin başıydı. Şimdi ise 18. Dönem bitmek üzere, yakında şubemizin olağan genel kurulu yapılacak. Elbette yapılan edilenleri genel kurulda konuşacağız ancak görünen bir şey var ki bu dönemki şube yönetimi etkinlikler konusunda çitayı

epey yukarı çaktı. Bundan sonrasında başarının kriteri de değişecek. Gerek etkinlik sayısının fazlalığı gerekse etkinliklere katılımın yüksek olduğu bir dönem yaşandı. Tüm camia tarafından da takdir edilen önemli işler yaptınız. Gerek Danışma Kurulu'na katılan hemen hemen her yaş grubundan üyeden gerekse değişik toplantılardan aldığım veriler devam etmeniz doğrultusunda. Bunu sık sık toplantılarda da dile getiriyorlar. Önümüzdeki dönem için ne düşünüyorsunuz?

Bizim ta 1970'lerde başlayan bir geleneğimiz var. 1992 yılından beri katılımcı demokrasinin güzel örneklerinden biri olan Ön Seçim'i uygulayan ve bunu kurumsal bir kimliğe büründüren bir şubeyiz. Ben de bu süreçlerden geçerek gelmiş bir yönetimin başkanıyım. Yönetmek konusu da bir ekip işidir. Çalışmalar sırasında bu ekibin desteği önemlidir. Biz de bu desteği dönem içinde çokça alan bir yönetimiz. Bizim ekibimiz de; demokrasiye inanan ve onu kendi içinde olabildiğince özgürce yaşatan bir ekip. Elbette oradan başlayarak

birlikte karar vereceğiz. Ancak iyi bir ivme yakaladığımızı düşünüyorum. Enerjimiz de yerinde -kişi olarak değil- bu genç ekibin, bu çalışma anlayışının devam etmesinden yanayım.

Teşekkür ederim eklemek istediğiniz bir şey var mı?

İktidarlarla olan ilişkilerimiz; pek sevmiyorlar bizi. Eskiden de sevmezlerdi. Dinlemek zorundasınız diyoruz. Onlar bizi duymak istemedikçe biz sesimizi daha gür çıkartıyoruz. Bunu yapmaktan çekinmiyoruz. Önemli birkaç şeyden birisi, meslek Odaları hep muhalefet gözüyle görülür insanlar tarafından. Bize de zaman zaman "siz muhalifsiniz politika yapıyorsunuz" diyorlar. Biz "politika hayatın kendisidir" diyoruz. O anlamda hayatın kendisiyle uğraşmaya, hayatın kendisi hakkında EMO ve bizler görüş belirtmeye devam ederiz. Politika dediğiniz Sivas'ta insanların yakılmasına karşı çıkmaksa evet politika yaptık yaparız da; politika dediğiniz Ulus'ta canlı bomba ise ve insanlar ölüyorsa politika yapacağız; insanların şiddetle susturulmasına hayatının ortadan kaldırılmasına karşıyız. Politika dediğiniz oruç tutmuyor diye sokak ortasında bir insan

dövülüyorsa karşı çıkıyoruz; buna politika deniyorsa politika yapıyoruz. Asansör konusunda insanların can güvenliğine dikkat diyoruz, buna politika denirse evet biz politika yapıyoruz. Nükleer santral gibi kirli, pahalı, riskli bir teknoloji bu ülkeye dayatılıyorsa, toplum birçok gerçek olmayan söylemlerle manipüle ediliyorsa, birileri buna politika diyorsa evet politika yapıyoruz. Ama bütün bunlar meslek politikalarıdır. EMO Ankara Şubesi olarak, insanları ilgilendiren her konuda politika yaparız. Biz buna mühendislik diyoruz. Sahip olduğumuz bilgileri insan ve toplum yararına kullanmak amacıyla buradayız, bugüne kadar bu amaçla buradaydık, bundan sonra da burada olacağız. Hızlı tren kazasının sebeplerine parmak basarken ya da İMF şefleri yapılacak seçimlere yönelik hükümetleri tarif etmeye kalktığında İMF emirlerini arıyor dediysek; Ankara susuz kaldıysa, suyumuz nerede dediysek; Türkiye elektriksiz kaldıysa, elektriğin nerede kaybolduğunu söylediysek bütün bunlar mühendis ve insan olmamızdan kaynaklı asli görevlerimizdir. Bunlara politika deniliyorsa biz politika yapmaya devam edeceğiz.

